

trebne nujnostne predloge sklončalo. Tako se je posrečilo, da pride načrt avstro-ogrške nagodbe do razprave. Sporazumno z vlado so namreč nekateri stranke predlagale, da se reši ta načrt nujnostnim potom. Ako bi se ta sklep ne zgodil, bi bila vlada prisiljena, porabiti § 14, to se pravi, uveljaviti načrt čez glavo poslancev. To je dobro! Ali zdaj pridejo poslanci do besede in imajo sveto dolžnost, zastopati mnenje svojih volilcev. In avstrijski, zlasti pa spodnještajerski in koroški volilci so v največji večini prepričani, da je ta nagodba škodljiva za naše interese. . . Ali kaj hočemo? Veliko je poklicanih in malo izbranih. Veliko je „poslancev“ in proketo malo pravih zastopnikov ljudstva. Tako je danes že skoraj gotovo, da bode nagodbeni načrt vlade sprejet. In zopet bodejo romali milijoni na Ogrce, zopet bodejo krvaveli za Ogre, zopet bode veljalo geslo: Ogrom groš, Avstrijcem „knof“... Avstrijski narodi imajo veliko dobrih lastnosti. Ali prva lastnost jim je: skromnost. Tako skromni so, kakor domači pes, ki se pusti od mačke hrano požreti. . .

Trinajst ministrov obsega naša slavna avstrijska vlada. Ko bi bili babjeverni, rekli bi, da pomeni ta številka nesrečo. Ali tudi brez vsacega babjeverja izrazimo lahko prepričanje, da ne bode ta vlada veliko sreče prinesla. V prvi vrsti že zato ne, ker je bila sestavljena v političnem mešetarjenju najrjše vrste. Brez značajne klerikalne stranke so rogovilele toliko časa proti nagodbi, da jih je vlada s tem pomirila, da je njih vodje v ministerske frakte oblekla. Tako mešetarska vlada ne more imeti za sabo ljudstva in vsled tega tudi ne ljudskih zastopnikov. Kdor se brati s tako vlado, je ravno tako slab. Upajmo, da bode številki „13“ v prid ljudstvu kmalu odklenkalo!

Padanje živinskih cen se opazuje že tedne in mesece na vseh sejnih. Na Dunaju in v Pragi so padle živinske cene pri manjvrednih komadih za 10 K žive teže. Od lanskega leta sem so padle cene pri 100 kg. žive teže za:

češki pitani voli	za K 10
gališki pitani voli	„ „ 14
biki	„ „ 14
krave	„ „ 18
ovce	„ „ 10
teleta	„ „ 30
svinje	„ „ 10

Ako se odtegne pri ceni od žive teže eno tretjino, dobi se klaino težo. Potemtakem plača danes mesar 100 kil mesa za sledeče svote cene je kakor lani:

češki voli	K 13½
gališki voli	„ „ 18½
biki	„ „ 18½
krave	„ „ 24

In vendar je meso ravno tako drago kakor preje! Neumneži pa kričijo, da je kmet draginje kriv!

Kralj Oskar švedski — umrl. V Stokholmu je umrl švedski kralj Oskar. Sledil mu bode sin Gustav.

Svobodno misleči, pozor!

Šola je sveto zavetišče naprednih, svobodno-miselnih ljudi! Šola je največji sovražnik kleri-

Ali zdaj se je vmešal Toni v pogovor: »En stotak hočeš plačati, oče? To ne gre. Mi ne plačamo cele te-lice in ako noče Zagorjan polovice, pa naj gre k sod-niji. Bomo videli, kdo ima prav«. — Požurnika je vese-liko, da je ostal Toni vkljub ljubezni do Rozike tako zvesto na njegovi strani. Ali ravno zaradi svojega fanta ni hotel oditi, brez da bi ta novi povod za medsebojno sovražstvo iz sveta spravil. Še enkrat je Požurnik izpre-govoril: »Ti, Zagorjan, ne misli na stare stvari; misli, da se je današnji dogodek drugim ljudem zgodil in po-več pošteno, kaj bi od drugih zahteval?« — »250 gol-dinarjev«, se je glasil kratki odgovor. — Požurnik je potresil glavo in rekel: »No, ako s teboj sploh ni go-voriti, pa naj gre stvar do tožbe. Jaz se ne bojim, ali mislim, da niti stotaka ne dobiš.« — »250 goldinarjev dobim«, se je smejal Zagorjan. — »V vsej večnosti ne, je zakričal zdaj Požurnik. «Niti stotaka ne! Veš, zakaj sem ti hotel stotak dati, vkljub temu, da ti ga nisem dolžan? Upal sem, da se poneha enkrat staro sovražstvo med nama. Ali zdaj vidim: tega ne napravim, jaz ne in nikdo drugi; tu bi se moral že čudež zgoditi.«

Zagorjan je stal s hudobnim obrazom in sovražnimi očmi: »Misliš, da čudež? Prav imaš! Veš, Požurnik, moje sovražstvo bode ponehalo, kadar bode šla ta-le na pot-ovanje, kakor je to svoj čas tuj mož povedal.«

In Zagorjan se je obrnil ter pokazal na Samsko-goro, katere vrhunec je bil odet s sneženimi oblaki.

(Naprej prihodnjici.)

kalizmu in nasprotno! Zato skuša klerikalizem z vsami močmi uničiti napredno izobrazbo v soli.

V Mariboru peljejo dijaki učiteljska odločni boj proti klerikalno-nezmožnemu, surovemu „profesorju“ Majcenu. Zdaj se je tem dijakom vse štipendije in podpore odtegnilo. Klerikalni frančiškani so dijakom celo kos kruha iz ust izrgali. Sramota!

Vsa javnost stoji za dijakom. Marsikateri dijak, ki je danes izročeni smrti od gladi, bi se dal rešiti, ako bi vsak naprednjak nekaj malega žrtvoval.

Naprednjaki! Pošljite par krajcar-jev dijakom v pomoč. Tudi najmanjši dar se sprejme! Darila je vpslati in se bodo javno potrdili v našem listu.

V boj proti sovražnikom šole!

Uredništvo „Štajerca“.

Dopisi.

Sv. Križ ob Mariboru. V našem kraju mislijo klerikalci z nami delati, kar jim v glavo pade. Pa mi naprednjaki se proti temu na noge postavimo. Nasledke klerikalne vlade smo videli v prejšnjem obdobjem uradu. Vse črne strune so napeli, da bi okrajni odbor mariborski v svoje roke dobili. Hvala Bogu, za 3 leta smo klerikalnih konjskih črev rešeni. Hvale vredno je, kako naprednjaki v tem zastopu delujejo. Koliko podpor dobivamo, kaj se napravi, in imamo le 15% doklad. Če bi črni klerikalizem zastop v roke dobil, tako bi se za nas nič več ne skrbelo, temveč doklade bi se nad 30% zvišale. Klerikalci se tudi pritožijo, da vera peša, cerkve so prazne. Kdo je temu kriv? Tako dolgo, dokler duhovnik zunaj cerkve značajno živi, se pošteno obnaša in le Božjo besedo naznanja, gremo radi v cerkev. Nam se pa stadi, če le politika zunaj in znotraj cerkev prvo besedo ima. Posebno pri maši v Kamnici je skoraj cerkev popolnoma prazna. Poprej je v tej občini mir vladal, je bilo v tem lepem kraju zelo prijetno živeti. Razmere so zdaj zelo žalostne; kdo kali mir? Črnosuknježu ni treba misliti, da smo v katerem hrvaškem kotu! Ostudno je bilo tudi pri volitvi v državno zbornico. Naznanilo se je, da se bo križ blagoslovil. Po blagoslovu pride Roškar, da neumnežem svoj špeh nasoli. Prihodnjo nedeljo so v Kamnici tudi neki križ v cerkvi blagoslovili; res pride Roškar zopet prežvekat reči, katere se ne dajo doseči. Zakaj potem vera peša? Smo mi krivi? Gotovo ne. Klerikalci so znani kot surovi ljudi. V Bresternici je zelo črni klerikalci misli poštenega kmeta tepsti; suval in žugal mu je, vse pa le zato, ker je na glasovnici imel ime naprednjaka napisan. Je to svobodna misel? Če se to še enkrat zgodi, pridete vi, g. Molc, po domače Kužnar v „lunkno“.

Sv. Jakob v Slov. gor. Našemu kaplanu Rabuzeku je zrastel spet greben, ker ga pre-dragi „Štajerc“ v zadnjih številkah nisi nič pokrtačil. Fant dobil je spet pogum in začel nas je z novega napadati v smrdljivi ljubljanski cunji. Tebe, dragi „Štajerc“ pa na prižnici. Zanimivo pa je, da ne napada samo naročnike „Štajerca“, ampak blati tudi naročnike „Slov. Gospodarja“, ja celo svoje podrepnike. Ali si prišel Rabuzek res samo iz tega namena k nam, da delah pri nas nemir? Ali ti dajejo kmeti zato plačo, da jih po časopisih obrekuješ? Kako pa stoji z teboj? Ali si ti pravi namestnik božji? Ne! Nikdar ne! Ko bi bil ti pravi namestnik božji, bi ne skakal črez potoke, bi te tudi ne spremljali neljubi spremljevalci, in „Štajerc“ bi ne imel z teboj toliko opravila, kakor ga je že imel in še ima. Ne imel bi po župniji toliko sovražstva kakor ga imaš, lahko bi se pogodil z našim miroljubnim g. župnikom in ne dajal bi otrokom kakor tudi odraslim pohujšanja z govorico in dejanjem. Predragi kmetje! Ali še bode te rogoviležu nadalje skozi prste gledali? Zadnji čas je, da ga napodite, če škof — ne bode kmalo storil svoje dolžnosti. Ne ozirajmo se več na jareninskega vsegamogočnega Čizmečka, kateri pri svetlem dnevu zvezde šteje in daje našemu „Joklu“ potuho. Gliba vkup štriba! (Op. uredn. Kakor poročamo v „novicah“ je naš Jakec medtem že prestavljen v Haloze. Haložani imajo smolo; vsako

leto točo in zdaj še Rabuzeka! Pa se bodo branili!)

Sv. Jakob v Slov. gor. Rabuzekov glavni podrepnik — petelin brez grebena — kateri je bil zaradi velikih zaslug letošno jesen z Joklovim „ordnom“ okrašenim z brilanti kislega mleka odlikovan, se že menda zato pa — bola-nega — komandanta tudi boji, zato pa ga vleče v belo Ljubljano, kjer že delajo za njegov slo-vesen sprejem baje različne priprave. Tam bode veselje, tam bode življenje, ker padale bodo kronice kakor mana — in neljuba luknja, katero je pomagal kopati tudi Jaka bode spet zamašena, da bodeta lažje dihala stara dva, tudi pa halozka kuharica. — Jakec želi tudi spremembo in boljše čase, zato pa je imel nekoč prijetne sanje o „Halozah“! In te sanje so se uresničile.

* * *

Iz Koroškega. (Samomorilec — orkne?) Rad hodim po cerkvah in veliko tolažbe je našlo moje z mnogimi življenskimi grenkosti oblitu srce v tistih hišah božjih, kjer duhovniški pred-stojniki Kristusov nauk: „Bratje, ljubite se med seboj!“ vzgledno izpolnjujejo, prižnico samo za razlaganje božje besede porabijo in jo za pod-pihovanje strankarskega sovražstva ne zlorabijo. — P. k. sem dospel v znano farno cerkev, ki jo tudi kranjski pobožni in politični romarji radi obiskujejo. Dopašla se mi je prijazna cerkev, tudi cerkveno opravljanje mi je bilo všeč, a pridiga, drugače dobro izpeljana, se mi je dozdelo nekako mrzla, trda, v enem stavku pa celo rovtarsko surova: „Človek, kateri sam sebi življenje vzeme, ne umrje, temuž — — orkne, kakor živina.“ — Gospodine župnik, ne želim si, vas pridigovati učiti, a prosim vas: Odšraufajte peto neotesano kolo od vašega krščansko-filozofičnega vozička, da ne zavozite zopet na tih grobove nesrečnih samomorilcev, ki so le iz slaboumnosti zamenjali solzno dolino tega sveta za hladni grob in katerih duše so po krščanskem mnenju potrebni vaših in naših molitev, nikakor pa farškega prokletstva na posvečeni prižnici. — Gospod župnik, ne zamerite mi današnji članek, ker mislim, da z njim ustrežim vam in vašim farmanom in ker upam, da bode te za naprej odjenjali misliti in pridigovati, da samo morilci crknejo (krepnejo) kakor živina.

Iz Rožne doline. Včasih smo rekli: „Komaj se Kranje rodi, že nogo črez Ljubelj moli“. Marsikaterega med nami pa še nismo črtili, ker je prišel le za poštenim delom in tudi zato, da bi se pričul za vsakega državljana potrebni nemški jezik. Tako se je godilo pred dobrim četrstoletjem in še tudi pozneje. Danes pa romajo znani prvaški kričači iz Kranjskega na Koroško, da bi med nami napravili zgago, sovražstvo in pa odirajoči „kšeft“ ali pa da bi nas sebično komandirali. Vsiljuje se nam „prvaškega anti-krista“ in mejine Karavanke pa želijo na nas prekucniti (škoda da premočno stojijo!) —, da bi lahkejšo do Drave prihrulili in tukaj po lisičji šegi Nemce grizli in po javnih shodih in seveda tudi pri volilvah „tužni Korotan“ tulili — — V mislih imamo še neki novi izrek: „Komaj se „Korošec“ v Kranju rodi, že svoje limance črez Karavanke drži“. Kranjski „Korošec“, lepo te prosimo, potegai jih nazaj in nesi jih v mrzlo peč prvaških dohtarjev in dijakov, da ne bodo njih pisatelake ročiče po-polnoma omrznilo! Vsi pametni Korošci se še v „Šmirove“ zanjke niso pustili zaplesti in zdaj ko umira, jih nikakor ne dobiš na tvoje hianvske šibe, kajti za njimi preži prvaški volk, kateri bi najrajši vse napredne Korošce v klerikalnem kotlu pražil in jih potem z panslavističnimi zobmi pohrustal — —

* * *

Amerika 20/II. 07. Dragi mi „Štarc“! Prosim te za malo prostora, da ti naznanim, kako priljubljen si mi; vsaki teden te težko pričakujem; ako priromaš do mene, ne spustim te poprej iz rok, da te prečitam od začetka do konca. Veseli in tudi mislim, da vsacega, kateri je našega mišljenja, da nas tako izvrstno podučuje in nas vodiš po pravi poti; ta pot bi nam revčkom lahko pomagala, se znebiti naših nasilnežov, in nasprotnikov našega napredka. Zatoraj, dragi mi „Štajerc“, ki si nevstrašen

Koledar je tudi v 2. nakladi že razprodan. Ne več naročati in denarja pošiljati!

list in ki nosiš čvrsto tiasto ojstro krtačico ter jo dobro sukaš okoli tistih debelih ušes, — sem ti jaz tudi dolžan kaj storiti zato; ali drugega ti ne morem kakor to, da sem ti nabral nekaj (18) novih naročnikov, ki bodo zate dobri in zraven tudi za naše nevstrašene rojake, — zato ti pošiljam za naročnike Štajerca in nekaj kolendarjev svoto v znesku 123 K 90 v. Bliža se tudi novo leto; zato voščim vam, drago uredništvo „Štajerca“, veselo novo leto, in zmago pri vsaki stvari Ravno tako tudi vsem naročnikom in stranki „Štajerca“. Živela „Štajerčeva“ stranka! Z pozdravom Jakob Zajc, Winter quaters Utah Box 44.

Novice.

Naznanilo! Prihodnja številka „Štajerca“ ne bo izšla v petek, 20. t. m., temveč šele v ponedeljek, dne 23. decembra. To pa z ozirom na božične praznike. Ta številka bo zadnja pred novim letom. Obsegala bo zato 12 strani. Vsebinska bo izborna, tako da bodo naši čitatelji zadovoljni. Tiskali bomo te številke par tisoč več. Tisti, ki prodajajo naš list, naj nam pravočasno naznanijo, koliko želijo te božične številke. Koštala bo ravno toliko kakor sploh. Obsegala bo razven uvodnega članka, političnega pregleda, novic in dopisov še druge, gospodarske in politične članke, nadalje nadaljevanje lepe naše povesti „Kadar goré potujejo“, nekaj božičnih povestic itd. Vsako bo zadovoljen s to številko. — Dopisi za božično številko se sprejemajo do 20. decembra zvečer. — In s e r a t e sprejemamo tudi še 21. decembra. Naše prijatelje in razširjevalce „Štajerca“ prosimo, naj vzamejo več izvodov božične številke. Z novim letom bomo pri pridnem delu „Štajerca“ povečali! Na delo za napredno stvar!

Obrekovalci in korajža. Nekaj podlega, nečloveškega leži v klerikalizmu. Vsak pošteni človek skuša vendar, da ostane tudi v najhujšem političnem boju značajan, da se ne poslužuje nikdar laži in obrekovanja. Naši klerikalci pa ravno nasprotno. Vse njih „delovanje“ ne obstoji iz drugega nego iz laži ter obrekovanja... Ker pa imamo vendar še sodnije, premišljujejo črnuhi vedno, na kakšen način bi se odtegnili odgovornosti za svoje obrekovanje. Dalje časa so to na ta način omogočili, da so bili klerikalni poslanci obenem odgovorni uredniki klerikalnih listov. Poslanca ne moreš tožiti in tako so ostali črni lažnivci brez kazni. Potem si je klerikalni „Š-Mir“ zopet zmisli, da jo je popihal iz Celovca v Ljubljano ter je tam lahko brez nevarnosti najpodlejšje laži po svetu trosil. Sledila mu je Benko-Cvenkaničeva cunja „Posavska straža“, ki se je podala istotako na Kranjsko. Pa še nekaj novega so si ti junaki izmislili. Pred kratkem je g. Mahnert v Mariboru vložil tožbo proti nemško pisani prvaški cunji, ki je izhajala v Mariboru. In glej, ko bi imel urednik te cunje svoje laži pred sodnijo dokazati, p o b e g n i l j e raje in list je ponehal izhajati. Isto lumparijo so naredili črnuhi v Ljubljani. Klerikalni list „Slovenec“ je bil tožen in ko bi se imela obravnava vršiti, jo je popihal urednik Moškerc bogve kam... Tako razumejo črnuhi besedo: Ljubite resnico, hčerko božjo!

Iz Spodnje-Stajerskega.

Dr. Brumen in njegove „rajtente“. Opetovano smo že naglašali, da so nekateri prvaški odvetniki več kot oderuhi. Ne samo, da silijo zaslepljene kmete naravnost v procese, ne samo da vlečejo razprave cela leta dolgo in delajo vse mogoče rekurze, — ti prvaški požrešneži računajo tudi dvojno ali trojno svoto, kakor bi jo imeli pravico računati, ako bi se držali odvetniških tarif. Poročali smo svoj čas o računih „vrlega“ našega prijateljskega dr. Benko-Cvenkaniča. Poročali smo o nekem prvaškem dohtarju, kateremu je sodnik sam očital, da odira ljudi. In kolikokrat že smo poročali o ptujškemu prvaškemu odrešeniku dr. Tonetu Brumen. Mož je sicer grozovito kratkoviden. Ali kadar čuti kje kakšen groš, takrat vidi prokletlo dobro. Brumen menda denar v tujih žepih kar voha. Njegovi računi so tako visoki, da se človek kar za glavo prime, ako jih pregleda. Evo slučaj: Neki posestnik ima baje dolga za 190 K plačati. Upnik je njegov oče in ta nesrečnež se je obr-

nil do dr. Brumena, da mu ta denar iztirja. Naš „narodni“ dr. Brumen piše drobno pisemce, datirano z dne 28. oktobra 1907. Za to pisemce pa si zaračuna skupno 6 K 40 h. Koliko bi imel pravico računati? Glasom tarife odvetnikov za poizvedbe K 1, za pooblastilo 1 K, za pismo 1 K 90 h, skupno torej samo K 3:90. Ostane pa še vprašanje odprto, je-li ima tudi pooblastilo. No, dragi naš Brumen, pojasnite te svoje „rajtente“ in povejte, kako to, da računate 250 K več nego to določa tarifa?! Radovedni smo na vaš zgovor!

Volitve v okrajni zastop celjski se vršijo v kratkem. Celjski okrajni zastop dokazuje, kaj napravi prvaška nadvlada. Svoj čas je imel prvaški zastop znanega „tajnika“ Kozema, ki je lahko velikansko svoto denarja brez vsacega nadzorstva ukradel. Tem ljudem se ravno ne gre za gospodarsko delo v zastopu, temveč le za „narodnost“, to se pravi, oni hočejo le parade na ljudske troške delati. Radovedni smo, kako bodo letošnje volitve izpadle. Na vsak način opozarjamo naprednjake, naj storijo svojo dolžnost v celem obsegu. Prvacom treba dokazati, da niso in ne bodo absolutni gospodarji na Štajerskem!

„Kardinalu Zadravcu“ je postalo dolgčas, ker ga že dolgo nismo počastili z našimi nauki. Zato rogovili zdaj pri vsaki priliki čez naš list. Na Miklavžovo je imel v sv. Miklavžu pri Ormužu opravilo in je pri tej priliki hudo čez naš list psoval. Nam tako divjanje ne škoduje. Nasprotno bi bili žalostni, ako bi nas take vrste duhovniki kakor je Zdravec hvalili. Ali pribiti moramo le, da zlorablja „kardinal Zdravec“ božji hram v politične namene. In da bode črnosuknež v prihodnje še več opraviiti imel, posvetili mu bomo odsele pogosteje člančič v „Štajercu“. Torej na svidenje, Zdravec! V cerkvi, pri zlorabi božje besede se ti ne sme odgovarjati torej ti bomo pa v listu odgovarjali. Z ob za zob!

Iz sv. Jakoba v slov. gor. se nam piše sledečo najnovejšo vest: — Siba božja ali Jakec Rabuzek gre od nas v Haloze. Čestitamo Vam, Haložani, a kaj boljšega ste vredni. Torej pozor! — Kaplan Rabuzek je torej zopet prestavljen. Kolikokrat je moral že vzeti potnikovo palico! In vse to edino zato, ker ta moziček na noben način ne spada za duhovnika. Povsod, kjer je bil dosedaj, je sejal sovraštvo, povsod je delal nemir in škandale. Kaj vse so knapi v Trbovljah s tem čudnim vitevom žalostne postave delali! Kako je skakal za neoblečenimi deklicami čez potoke! Mož je povsod — javno pohujšanje! Zdaj so ga prestavili v Haloze. Haložani so že opetovano pokazali, da so naprednega mišljenja. Upamo, da se tudi zdaj ne bodo pustili teptati v blato. Možje in zlasti družinski očetje: pozor! Kajti Rabuzek pride in z njim prepir, sovraštvo ter škandali! Mi pa imamo še vedno krtačo za tega gospoda in porabili jo bomo, v kolikor bode to potrebno!

Mariborska porota. 3. t. m. se je imela zagovarjati zaradi požiga Tereza Žnidar v Pobrežu. Stanovala je s svojim možem v koči posestnika Večernika in jo zažgala, da bi dobila zavarovalnino za svoje predmete. Zato je bila obsojena na 3 leta težke ječe. — Oproščena sta bila zaradi požiga in goljufije obtožena posestnica Urša Dvoršak in krojač Alojz Pirsch iz Spodnje Novevasi. Zločina se jim ni moglo dokazati in zato so ju porotniki oprostili. — 6. t. m. se je vršila razprava proti tatovom, ki so znatno oškodovali ptujškega trgovca g. L. Slawitscha. Obtoženi so bili ključarski učenci Franc Petrovič iz sv. Barbare, Franc Zimerleit iz Žerovinc in Jos. Kikl iz Hardeka. Čez 700 K ukradenega blaga je ležalo na mizi. Mladi tatovi so vse napretek kradli. Obsojeni so bili: Petrovič na 4 leta, Zimerleit na 2 let in Kibl na 3 let ječe. Soobdolženci se bodo imeli še zagovarjati pred redno sodnijo. — Prejšnji tovarnar V. Stark je bil obdolžen goljufije. Svoj čas je pobegnil v Švico, ali izročili so ga naši sodniji. Bil je pa oproščen, ker se mu goljufije ni moglo dokazati.

Brat pobil brata. V breziški klanici je v prepiru Jurij Runsku z mesarsko sekuro napadel svojega brata in mu tako nogo razsek, da je ta nezavesten obležal.

Žrtev pijanosti. Hlapec Alojz Aplenc v Jur-

klostru je padel v pijanosti čez neki most in utonil.

Mlada tatova. V Mariboru sta ukradla brata Franc in Julij Verden na špearskem trgu denarnico z nad 70 K gotovine. Franc je 13. Julij pa 17 let star. Srmkolina že sedita.

Zid se je podrl v Mariboru (Augasse) in ranil hlapca Gregorja Samuha tako težko, da je revež kmalu umrl.

Grozna nesreča. 2. t. m. je padel mlinar Anton Vretič iz Deknasela pri Brežicah v potok. Hotel je vtati in se prijel za neko skalo, ki pa se je odtrgala in padla na nesrečneža ter ga zmučkala. Komaj so zamogli mrliča rešiti.

Iz Koroškega.

Iz občine „Loka“ na Koroškem se nam piše sledeči pogovor iz leta 19.: Obč. tajnik: Sluga, ali že veš, koga so fajmošter danes čez kancel vrgli? — Obč. sluga: Ne, nisem bil v cerkvi! Tajnik: Našega župana — — — so oklicali in vzel bo mlado gospodično iz „nemške hiše“. Sluga: Dobro je, da se enkrat oženi. Potem ne bo vedno le on komandiral. Pri novo oženjenih imajo navadno ženske prvo besedo. T.: Pri hiši že, ali pri občini pa to jaz ne pripustim. S.: Boš že videl, Milika je blaga duša, zna dobro nemško, je že tudi nekaj sveta videla in pričakovati je, da bo naš župan valed dobrega upliva svoje omikane soproje v teku treh let prvaštvu figo pokazal in se potem za napredno občinstvo potegoval. T.: (zamišljen). Potem bomo pa, midva in naši ožji sodružniki s prvaštvom na cedilu ostali! — S.: Ja, taka nam cveti! — Veš kaj, spreobrnima se, postanima tudi midva naprednjaka in delajma z županom vred na to, da dobi naša lepa občina skoz in skoz napredno obličje. Ostudna se mi zdijo imena črnuhi, prvaki, črni prvaki, črna prvaška občina, nazadnjaki i. t. d. T.: Prav govoriš! — Neki notranji čut me že od vigradnih volitev sem h koroški močni napredni stranki mika in zdi se mi tudi, da z nazadnjaškim dohtarjem, farjem, poslancem in občinskim zastopnikom naša občina ne bo nikoli zelene veje dosegla, ja moja skrita pravico ljubnost mi zmira bolj veli, ljudstvu v gospodarstvu in v napredni politiki pomagati, pri volitvah svojo voljo pustiti in ne jo prvaškim in klerikalnim nakanam in izkoriščanje izdati.

Iz Glinskega okraja se nam piše: Po županovi ženitvi so se prvaki v neki gostilni zavoljo starega „Mira“ in novega „Korošca“ živahno prepirali, češ da je „Korošec“ boljši prvaški list nego „Mir“. Vmes poseže tudi stari „Goldina“: „Najboljši list za koroške Slovence je „Štajerc“. „Gobec tišči!“ mu zarezji eden izmed navzočih. Goldina pa se tako le odreže: „Med vami je težko kaj o pravi politiki govoriti, ker vi vsako besedo, katera vam ne prilega, z ukazom „Gobec tišči!“ zavrnete. Povem vam pa, da je „Štajerc“ zares dober slovenski list. Kamor pridem, povsod ga radi prebirajo kmetje, delavci in gospodi, ali „Mir“ in „Korošca“, če jih jim kakšen prvak skrivno v žep vtakne, pa vržejo na gnoj“. Je rekel in odšel. . .

Zastrupil se je bivši posestnik Urban Stučic v Labudu. Stučic je bil pijači udan.

Po svetu.

Rudarska smrt. Velikanska rudarska nesreča se je zgodila v rudniku Fairmontu v zahodni Viržiniji (Am). Zgodila se je razstrelba premogovega prahu (Kohlenstaub) in je bilo čez 500 rudarjev zasutih. 475 rudarjev je mrtvih. Mesto Fairmont ima 1100 prebivalcev, ki so skoraj izključno rudarji. Pretresljivo je bilo videti zaostale sirote in vdove. Beda je velikanska.

Rimski župan. Novo izvoljeni župan „večnega mesta“ Rim je neki Nathan, ki je obenem Žid ter protožidar.

Dnašnji številki smo priložili naročnikom ptujsko-ormuškega okraja prilogo v obče znane firme Singer & Comp., na katero še posebej opozarjamo.

Oklic.

Dne 21. t. m. se vrši na dverazredni nemški ljudski šoli v Pekarski vasi božična slavnost v prid vboje šolske mladine. Najpriprčneje se iz tega povoda vse prijatelje mladini